

İzinsiz olarak bir sinema filminde kullanılan müzikte başkasına ait bir sesin kullanımı hak ihlalidir:

“Davacı vekili, müvekkilesinin ve davalı Seda’nın ünlü birer ses sanatçısı olduklarını, diğer davalı Mahmut’un yapımcısı olduğu bir filmde baş rollerden birini oynayan davalı Seda’nın, bu filmde söylediği şarkıların hiçbir izin ve muvafakat alınmaksızın davacının sesiyle seslendirildiğini, bu hususun filmin afiş ve jeneriklerinde gösterilmediğini, bu davranışın davacının haklarına tecavüz ve dinleyici kitlesinde itibasa yol açtığını ileri sürerek, (250.000) lira maddi ve (250.000) lira manevi tazminatın faiziyle birlikte davalılardan müteselsilen tahsilini talep etmiştir.

Davalı Mahmut vekili davanın hukuk mahkemesinde görülmesi gerektiğinden bahisle, iş alanı itirazında bulunmuş, ayrıca davacının sesinin filmde davalı Seda’nın sesi sanılmasından davacının bir zarara uğramayacağını ve tazminat talebinin fahiş olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

Diğer davalı Seda vekili, müvekkilesinin filmin oyuncusu olup, yapımcısı olmadığını, filmin dublajı ile de bir ilgisi bulunmadığını ve kendisine husumet düşmeyeceğini savunmuştur.

Mahkemece davalı Seda’nın filmde söylediği şarkıların davacının sesiyle seslendirilmesinde eylemi ve kusuru bulunmadığı, diğer davalı Mahmut’un yapımcısı olduğu filmde, davacının izni olmaksızın davalının söylediği şarkılarda davacının sesini kullanmak suretiyle, davacının kişilik haklarına tecavüz ettiği gerekçesiyle davalı Seda hakkındaki davanın reddine, (200.000) lira maddi ve (100.000) lira manevi tazminatın yasal faiziyle birlikte davalı Mahmut’tan tahsiline karar verilmiştir.

Hüküm davalı Mahmut vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle gerektirici sebeplere ve delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına ve Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu’nun 14/1. maddesi uyarınca bir eserin umuma arz edilip arz edilmemesi ve yayımlanma zamanı ve tarzının tayininin, münhasıran eser sahibine ait olacağı kabul edilmiş olmasına ve **davalı Mahmut’un, davacının rızasını almadan davacının sesini yaptığı filmde kullanarak davacının yukarıda anılan haklarını bilerek zedelemiş bulunmasına**, bu durumda aynı yasanın 70/1 maddesindeki koşullar da gerçekleşmiş bulunmasına göre, davacı yararına manevi tazminata dahi hüküm kurulmasında bir isabetsizlik bulunmadığından, davalı vekilinin bütün temyiz itirazları yerinde değildir”.

(11. HD, 14.4.1987, E. 346, K.2206 –ERDİL, s. 42-43 ve 179; DÖNMEZ, s. 369)